

УДК 81'25:81'373.46[811.161.2+811.531]

DOI <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2025-22-1>

Ольга АЛИМЕНКО

кандидат філологічних наук, асистент кафедри мов і літератур Далекого Сходу та Південно-Східної Азії, Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, вул. Володимирська, 60, м. Київ, Україна, 01033

ORCID: 0000-0003-0186-6909

Анна ТОГОБИЦЬКА

старший викладач кафедри корейської і японської філології, Київський національний лінгвістичний університет, вул. Велика Васильківська, 73, м. Київ, Україна, 03680

ORCID: 0009-0000-4351-5504

Бібліографічний опис статті: Аліменко, О., Тогобицька, А. (2025). Питання мовної адаптації українських голосінь як елементів обрядового фольклору у кіноперекладі корейською мовою. *Актуальні питання іноземної філології*, 22, 3–8, doi: <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2025-22-1>

**ПИТАННЯ МОВНОЇ АДАПТАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ГОЛОСІНЬ
ЯК ЕЛЕМЕНТІВ ОБРЯДОВОГО ФОЛЬКЛОРУ
У КІНОПЕРЕКЛАДІ КОРЕЙСЬКОЮ МОВОЮ**

Стаття присвячена аналізу особливостей перекладу українських голосінь у кіноперекладі корейською мовою. Голосіння як жанр обрядового фольклору мають важливе ритуальне та емоційне значення, що ускладнює їхню передачу в іншомовному контексті. У дослідженні розглядаються основні труднощі адаптації голосінь для корейськомовної аудиторії, зокрема лексико-синтаксичні та комунікативно-прагматичні особливості їхнього відтворення.

Збереження культурної автентичності та емоційного впливу голосінь у кіноперекладі потребує врахування не лише мовних відповідників, а й особливостей траурного дискурсу в корейській культурі. Важливою є адаптація стилістичних засобів, таких як метафори, повтори, зменшувально-пестливі форми та риторичні питання, що передають глибину скорботи та трагічність моменту. У статті проаналізовано варіанти перекладу окремих голосінь із фільму «Довбуш» (2023) та їхнє відтворення в офіційних корейських субтитрах.

Дослідження виявило, що процес перекладу голосінь включає різні перекладацькі трансформації: перестановки, вилучення, перифрази, семантичні розширення та адаптацію культурно маркованих елементів. Зокрема, було встановлено, що корейський переклад нерідко змінює емоційний акцент оригінальних текстів, пом'якшуючи або модифікуючи трагічні мотиви. Це зумовлено як лінгвістичними, так і прагматичними факторами, зокрема відмінностями у сприйнятті скорботної лексики в українській та корейській культурах.

Отримані результати свідчать про необхідність ретельного добору засобів вираження у кіноперекладі, щоб максимально зберегти як змістові, так і емоційні аспекти голосінь. Висновки дослідження можуть бути корисними для перекладачів, які працюють із фольклорними текстами, а також для подальших розвідок у сфері аудіовізуального та міжкультурного перекладу.

Ключові слова: корейська мова, корейська етнокультура, голосіння, обрядовий фольклор, фольклоризм, траурний дискурс, кінопереклад.

Olha ALIMENKO

PhD in Philology, Assistant at the Department of The Far East and Southeast Asia Languages and Literature, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Volodymyrska St, 60, Kyiv, Ukraine, 01033

ORCID: 0000-0003-0186-6909

Anna TOHOBYTSKA

Senior Lecturer at the Department of Korean and Japanese Philology, Kyiv National Linguistic University, Velyka Vasylkivska St, 73, Kyiv, Ukraine, 03680

ORCID: 0009-0000-4351-5504

To cite this article: Alimenko, O., Tohobytska, A. (2025). Pytannia movnoi adaptatsii ukrainskykh holosin yak elementiv obriadovoho folkloru pry kinopereklyadi koreiskoiu movoiu [The issue of linguistic adaptation of Ukrainian laments as elements of ritual folklore in film translation into Korean]. *Current Issues of Foreign Philology*, 22, 3–8, doi: <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2025-22-1>

THE ISSUE OF LINGUISTIC ADAPTATION OF UKRAINIAN LAMENTS AS ELEMENTS OF RITUAL FOLKLORE IN FILM TRANSLATION INTO KOREAN

The article is devoted to the study of the peculiarities of translating Ukrainian laments into Korean in film translation. Laments, as a genre of ritual folklore, hold significant ritual and emotional value, which complicates their transmission in a foreign-language context. The study examines the main challenges of adapting laments for a Korean-speaking audience, particularly the lexical-syntactic and communicative-pragmatic features of their reproduction.

Preserving the cultural authenticity and emotional impact of laments in film translation requires considering not only linguistic equivalents but also the specifics of mourning discourse in Korean culture. An essential aspect is the adaptation of stylistic devices such as metaphors, repetitions, diminutive forms, and rhetorical questions that convey the depth of grief and the tragic nature of the moment. The article analyzes the translation of selected laments from the film «Dovbush» (2023) and their representation in the official Korean subtitles.

The study revealed that the process of translating laments involves various translation transformations, including rearrangement, omission, paraphrasing, semantic expansion, and the adaptation of culturally marked elements. Notably, the Korean translation often alters the emotional emphasis of the original texts, softening or modifying the tragic motifs. This is influenced by both linguistic and pragmatic factors, particularly differences in the perception of mourning-related vocabulary in Ukrainian and Korean cultures.

The findings highlight the necessity of carefully selecting expressive means in film translation to preserve both the semantic and emotional aspects of laments as much as possible. The study's conclusions may be useful for translators working with folklore texts, as well as for further research in the field of audiovisual and intercultural translation.

Key words: Korean language, Korean ethnoculture, lamentations, ritual folklore, folklorism, mourning discourse, film translation.

Актуальність проблеми. Питання відтворення голосінь як елементів обрядового фольклору у кіноперекладі корейською мовою є важливим аспектом, що вимагає особливої уваги при передачі культурного контексту. Голосіння є невід'ємною частиною українських ритуальних практик. Вони відображають емоційний стан, соціальні та культурні норми, що притаманні певному народові. Подібно до замовлянь, благословень і прокльонів, голосіння містять в собі глибокі етнокультурні смисли, котрі ускладнюють їхнє точне відтворення під час перекладу на іншу мову, зокрема корейську.

Процес адаптації голосінь у кіноперекладі потребує врахування як культурних, так і лінгвістичних аспектів, оскільки ці елементи не тільки передають зміст, але й мають ритуальну, емоційну та соціальну функцію, яка важлива для збереження автентичності у перекладі. Важливим є також адаптування голосінь до комунікативного контексту корейської культури, що може вимагати зміни певних образів або використання відповідних лексичних одиниць, які максимально передають оригінальний зміст.

Таким чином, аналіз перекладу українських голосінь вимагає детального дослідження підходів до передачі їхніх культурних і емоційних аспектів у кіноперекладі, зокрема при переході на корейську мову. Вивчення цих аспектів допоможе зрозуміти, як зберегти емоційну силу та ритуальну значущість голосінь у новому культурному контексті, а також розширить уявлення про процес міжкультурної комунікації у перекладі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема вербалізації лінгвокультурних та етнокультурних особливостей українських голосінь у перекладі розглядається у наукових працях багатьох дослідників. Зокрема, питання відтворення емоційно забарвлених звертань, метафорики та обрядових формул аналізували вітчизняні науковці, серед яких Короткова С. В. (Короткова, Шалдуга, Хуртак, 2024), Павловська Л. О. (Павловська, 2007; 2013), Талько С. В. (Талько, 2009), Чернова Ю. В. і Алієва Ф. С. кизи (Чернова, Алієва, 2022). Проблематиці кіноперекладу, зокрема загальним особливостям субтитрування, присвячені роботи українських мовознавців, таких як Конкульов-

ський В. В. (Конкульовський, Возник, 2020) і Перванчук Т. Б. (Перванчук, 2021). Особливості функціонування і відтворення фольклоризмів у різних мовних культурах досліджували Гуцол А. і Юмрукуз А. (Гуцол, Юмрукуз, 2020), Коваль-Фучило І. (Коваль-Фучило, 2000), Скіра Г. (Скіра, 2008) та інші науковці.

Незважаючи на важливість цієї теми, переклад українських фольклорних елементів на корейську мову, зокрема у контексті аудіовізуального перекладу, залишається недостатньо вивченим. Це вимагає проведення детального аналізу методів адаптації таких мовних одиниць для корейськомовної аудиторії, з урахуванням лінгвістичних, культурних і прагматичних особливостей обох мов.

Мета дослідження. Метою дослідження є висвітлення основних підходів до відтворення українських голосінь у кіноперекладі корейською мовою та визначення загальних особливостей їхнього функціонування у перекладацькій практиці.

Завдання:

- проаналізувати особливості передачі українських голосінь у кіноперекладі корейською мовою;
- визначити лексико-синтаксичні особливості адаптації цих фольклорних елементів;
- розглянути комунікативно-прагматичні властивості українських голосінь та їхнє відтворення у корейському мовному контексті;
- визначити ефективні перекладацькі підходи і способи перекладу до передачі українських фольклорних елементів у корейському кіноперекладі.

Матеріалом дослідження слугував український художній фільм «Довбуш» (2023) та його офіційні субтитри корейською мовою, створені для показу у республіці Корея.

Виклад основного матеріалу дослідження. Відтворення українських голосінь, як частини обрядового фольклору, у кіноперекладі є складним завданням. Головна проблема полягає у збереженні неповторної образності, символізму та емоційного впливу, які притаманні пісням-плачам. Українські голосіння багаті на метафори, емоційні звертання та повтори, що відображають народне розуміння смерті, ритуалу прощання та способу вираження горя. Хоча у корейській культурі також існують власні традиції оплакування, вони відрізняються за фор-

мою, емоційним забарвленням та лексичним складом. Тому, при перекладі необхідно адаптувати не лише зміст, але й емоційну глибину, щоб корейський глядач відчув ті ж почуття, що й українець. Для успішного відтворення цих унікальних елементів української культури у кіно, важливо детально проаналізувати особливості голосінь та знайти найбільш вдалі способи їх перекладу корейською мовою. Для цього ми розглянемо наведений нижче приклад голосіння матері за померлим сином:

- *Дитинко моя дорога,*
- *Васильчику мій незабутній,*
- *Устань, Васильчику, та подивись на мене!*
- *Дитинко моя дорога,*
- *На кого ж ти мене, таку бідну стареньку, лишив?*
- *Дитинко моя дорога, з ким я маю тепер жити?*
- 나의 아름다운 아이!
- 내 사랑하는 바실!
- 일어나, 나를 봐, 나와 함께 걸어!
- 사랑하는 아이야,
- 나는 이제 누구와 함께 살 것인가?
- 어떻게 계속 살아갈 수 있나요?

Аналіз перекладу українського голосіння корейською мовою виявляє цікаві особливості застосування перекладацьких підходів, способів перекладу та трансформацій. Ми бачимо, що перекладач прагнув адаптувати голосіння до корейського культурного контексту, використовуючи відповідні форми звертання та емоційного вираження. Його метою було не лише передати буквальний зміст, а й викликати у корейського глядача аналогічні емоції, зберігаючи глибину скорботи. Важливим аспектом перекладу стало збереження експресивності, що вимагало використання лексичних і стилістичних засобів корейської мови для передачі болю, розпачу та любові до померлого. Завдяки цьому переклад не просто відтворює зміст оригінального тексту, а й передає його емоційне забарвлення та зберігає його прагматичні властивості у новому культурному середовищі.

Розглянемо детальніше особливості відтворення лексичної складової оригінального фольклоризму. В українському тексті присутні звертання, які містять емоційно забарвлені зменшувально-пестливі форми *дитинко*, *Васильчику*, що підкреслюють ніжність і скор-

боту. Оскільки в корейській мові відсутні аналогічні зменшувальні форми, передача ніжності здійснюється за допомогою дієприкметникових зворотів 아름다운 «прекрасний» і 사랑하는 «коханий, дорогий». Це дозволяє зберегти емоційну глибину звертань, хоча переклад оригінальних лексем не є еквівалентним за семантикою.

Перша фраза *Дитинко моя дорога* у тексті зустрічається тричі, формуючи рефрен як стилістичний прийом, однак ми спостерігаємо відмінні варіанти її перекладу. У першому випадку глядачеві пропонується переклад *나의 아름다운 아이*, буквально «моя прекрасна дитина», без збереження кличного відмінку і з лексичною заміною слова *дорога* на *прекрасна*, а у другому випадку подається переклад *사랑하는 아이야* «прекрасна дитино» із збереженням кличного відмінку та застосуванням лексеми зі значенням «кохана, дорога», що робить цей варіант ближчим до оригіналу, але при цьому опускається присвійний займенник. Таким чином можна прослідкувати, що обидва переклади є частково еквівалентними, але другий варіант є більш точним. А застосування перекладачем двох різних варіантів відтворення одного і того ж виразу мотивовано бажанням урізноманітнити текст для глядача. У третьому випадку фраза опускається за браком хронометражу, тому оригінальний рефрен у будь-якому випадку не зберігся б, навіть якщо б попередні два варіанти перекладу були тотожні. З чого можна зробити висновки, якщо технічні вимоги до субтитрів або обмеження хронометражу не дозволяють зберегти стилістичні прийоми оригінального тексту, зокрема різні види повторів, то такі повторювані частини можуть бути опущені задля відповідності технічним параметрам.

Друге звертання *Васильчику мій незабутній* також втрачає кличний відмінок і зменшено-пестливу форму у перекладі, а лексема *незабутній* замінена на дієприкметник 사랑하는 «коханий, дорогий», що також робить кінцевий результат відтворення фрази частково еквівалентним.

Переклад фрази *Устань, Васильчику, та подивись на мене* як 일어나, 나를 봐, 나와 함께 걸어 демонструє певні адаптаційні зміни, які впливають на зміст та емоційне забарвлення вислову. В українському оригіналі дієслово

устань є риторичним зверненням до померлого, що характерне для традиційного голосіння. Це не буквально прохання встати, а вираження скорботи та неможливості змиритися з втратою. У корейській версії 일어나 «встань, прокинься» зберігає буквально значення, але без культурного контексту похоронного обряду воно може сприйматися занадто прямолінійно.

Фраза *подивись на мене* у голосінні підкреслює бажання живих отримати відповідь від померлого, що посилює трагічність. У корейському перекладі 나를 봐 зберігає той самий зміст і природно передає відчай.

Наведені вище частини репліки є точними еквівалентами, однак фраза також містить декілька перекладацьких трансформацій. Так, наприклад, оригінальне звертання *Васильчику* опускається, а натомість додається ще один заклик 나와 함께 걸어 «ходи зі мною». Таке додавання значно підсилює емоційний вплив фрази. Воно виражає глибшу тугу за втраченою близькістю та спільним життям. Це більш активне звернення, що передає відчайдушне бажання утримати померлого.

Окрім технічної потреби відкоригувати звукову доріжку і рядок субтитрів по довжині, така трансформація також мотивована тим, що у корейській культурі, особливо в контексті похоронних ритуалів, часто зустрічаються вирази, що підкреслюють зв'язок між живими та померлими. Додавання *ходи зі мною* може відображати культурне переконання про те, що душа померлого ще деякий час залишається поруч з живими. Таким чином, можна зробити висновки, що переклад загалом передає загальну ідею оригінальної репліки, але присутнє семантичне розширення, яке посилює відчуття скорботи за померлим.

Наступні дві репліки *На кого ж ти мене, таку бідну стареньку, лишив і з ким я маю тепер жити* подані в оригіналі у вигляді риторичних запитань. Такий тип речення характерний для українських голосінь. Він покликаний висловити безвихідь і розпач після втрати, а також риторичний докір померлому.

У перекладі зазначених вище фраз спостерігається застосування перестановки як перекладацької трансформації, зумовлене стилістичними відмінностями траурного дискурсу в українській і корейській мовах. Міжфразова транспозиція допомагає зробити текст більш

природним для корейського глядача. Що ж до відтворення лексичної складової тексту, українська традиційна скорботна формула *на кого ж ти мене лишив*, підсилена епітетами *таку бідну стареньку* для формування образу вразливості і страждань мовця від втрати, а також від страху самотності, перекладається як *어떻게 계속 살아갈 수 있나요?*, що буквально означає «Як я можу продовжувати жити далі?». Такий переклад є перифразом, який загалом передає зміст скорботної формули, однак зміщує акцент повідомлення з померлого на мовця. Втрачається емоційність, розпач і опускається образ самотньої старенької. Корейський варіант звучить менш експресивно та більш відсторонено через відсутність драматичних звертань і конкретних деталей, а риторичний докір померлому, присутній в українському варіанті, у перекладі втрачається.

Остання репліка *з ким я маю тепер жити* відтворюється корейською мовою як *나는 이제 누구와 함께 살 것인가*, що є коректним і досить точним, оскільки передає основний зміст питання про майбутнє життя без покійного. Він граматично правильний, зберігає риторичний тон і передає зміст питання. Єдиним відмінним елементом є застосування у корейській мові граматичної конструкції *-ㄴ 것인가*, що формує риторичне питання про майбутнього часу, тобто я к оригінальне питання було виражено формою теперішнього часу із додаванням модального дієслова *мати*. Тим не менш, в українському варіанті питання є риторичним, виражаючи тим самим розгубленість і скорботу. У корейському тексті цей риторичний ефект зберігається через *-ㄴ 것인가*, що підкреслює невизначеність і відчай.

Загалом переклад є коректним. Він зберігає основне емоційне навантаження та зміст українського голосіння, але через відмінності між мовами та культурними традиціями зазнає деяких лексичних і граматичних змін задля покращення сприйняття носіями корейської мови.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Переклад українських голосінь на корейську мову виявив низку важливих аспектів, що потребують уваги. По-перше, збереження образності та емоційного впливу оригіналу є важливим завданням, яке вимагає модифікацій тексту з урахуванням культурних відмінностей у традиціях оплакування. Врахування цих культурних особливостей дозволяє адаптувати текст так, щоб він залишався емоційно насиченим та передавав зміст, зрозумілий корейському глядачеві.

Крім того, лексичні та граматичні трансформації є необхідними для точного відтворення емоційного контексту, зберігаючи важливі культурні акценти. Використання таких стилістичних прийомів, як перестановка і перифраз, допомагає зробити переклад більш природним для корейської аудиторії.

Окремої уваги заслуговують технічні обмеження, які змушують перекладача коригувати текст, зокрема застосовуючи опущення або додавання, що можуть бути необхідні для вирівнювання хронометражу і довжини субтитрів. Всі ці аспекти призводять до того, що переклад українських голосінь корейською мовою намагається дотримуватися буквального перекладу і передавати основний емоційний зміст, але змушений застосовувати певні перекладацькі трансформації і адаптаційні техніки, які роблять текст доступнішим для корейського глядача, зберігаючи його емоційну глибину та культурні акценти.

Перспективами подальших розвідок є компаративні дослідження інших жанрів усної народної творчості, зокрема, обрядових пісень, які також містять значні труднощі в адаптації та передачі культурного контексту. Подальше вивчення цих аспектів сприятиме глибшому розумінню проблеми та вдосконаленню методології перекладу українського фольклору корейською мовою, що забезпечить ефективнішу міжкультурну комунікацію.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гуцол А., Юмрукуз А. Особливості відтворення фольклорних елементів при перекладі українських народних казок. *Науковий вісник ПНПУ ім. К.Д. Ушинського*, 2020. № 31. С. 118–133.
2. Коваль-Фучило І. Голосіння в контексті похоронного обряду. *Народна творчість та етнографія*. 2000. № 1. С. 33–44.
3. Конкульовський В.В., Возник Н. Субтитрування як один з видів аудіовізуального перекладу. *Наукові записки. Серія: Філологічні науки*. 2020. Вип. 187. С. 634–640.

4. Короткова С.В., Шалдуга І.П., Хуртак І.В. Мовні особливості перекладу емоційно забарвлених висловів з української на німецьку мову. *Академічні студії. Серія «Гуманітарні науки»*. 2024. № 4. С. 45–51.
5. Павловська Л.О. Прагмасемантичний аналіз вербальних формул побажань в структурі ритуального дискурсу. *Наукові записки [Національного університету Острозька академія]. Сер.: Філологічна*. 2013. Вип. 38. С. 104–106.
6. Павловська Л.О. Структурно-семантична та когнітивно-семіотична категоризація ситуативно-вербальних реквестивних обрядових формул у зіставлюваних мовах. *Науковий часопис НПУ ім. М.П. Драгоманова : Серія «Сучасні тенденції розвитку мов»*. 2007. Серія 9. Вип. 1. С. 50–54.
7. Перванчук Т.Б. Аудіовізуальний переклад: основні види і особливості. *Вчені Записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського. Серія «Філологія. Журналістика»*. 2021. Т. 32. № 4. С. 121–126.
8. Скіра Г. Фольклоризми як проблема перекладу (на матеріалі англomовних перекладів Франкових казок). *Українське літературознавство*. 2008. Вип. 70. С. 238–244.
9. Талько С.В. Лінгвоаксіологічна семантика антропоцентричних метафор та порівнянь в українській і англійській мовах : дис. ... канд. філол. наук: 10.02.17. Київ, 2009. 198 с.
10. Чернова Ю.В., Алієва Ф.С. кизи. Особливості перекладу метафор (на прикладі українських перекладів романів Агати Крісті). *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія : Філологія. Журналістика*. 2022. Т. 33 (72). № 1. Ч. 2. С. 125–129.

REFERENCES:

1. Hutsol, A., Yumrukuz, A. (2020). Osoblyvosti vidtvorennia folklornykh elementiv pry perekladi ukrainskykh narodnykh kazok [Peculiarities of Reproducing Folkloric Elements in the Translation of Ukrainian Folk Tales]. *Naukovyi visnyk PNPU im. K.D. Ushynskoho – Scientific bulletin of South Ukrainian Pedagogical University named after K.D. Ushynsky*, 31, 118–133 [in Ukrainian].
2. Koval-Fuchylo, I. (2000). Holosinnia v konteksti pokhoronnoho obriadu [Lamentations in the Context of the Funeral Rite]. *Narodna tvorchist ta etnohrafiia – Folk Art and Ethnography*, 1, 33–44 [in Ukrainian].
3. Konkulovskyi, V.V., Voznyk N. (2020). Subtytruvannia yak odyin z vydiv audiovizualnoho perekladu [Subtitling as a Type of Audiovisual Translation]. *Naukovi zapysky. Serii: Filolohichni nauky – Scientific Notes. Series: Philological Sciences*, 187, 634–640 [in Ukrainian].
4. Korotkova, S.V., Shalduha, I.P., Khurtak, I.V. (2024). Movni osoblyvosti perekladu emotsiino zabarvlenykh vysloviv z ukrainskoi na nimetsku movu [Linguistic Features of Translating Emotionally Colored Expressions from Ukrainian into German]. *Akademichni studii. Serii «Humanitarni nauky» – Academic Studies. Series: «Humanities»*, 4, 45–51 [in Ukrainian].
5. Pavlovska, L.O. (2013). Prahmasemantychnyi analiz verbalnykh formul pobazhan v strukturi rytualnoho dyskursu [Pragmasemantic Analysis of Verbal Formulas of Wishes in the Structure of Ritual Discourse]. *Naukovi zapysky [Natsionalnoho universytetu Ostrozka akademii]. Ser.: Filolohichna – Scientific Notes [National University of Ostroh Academy]. Series: Philology*, 38, 104–106 [in Ukrainian].
6. Pavlovska, L.O. (2007). Strukturno-semantychna ta kohnityvno-semiotychna katehoryzatsiia sytuatyvno-verbalnykh rekvestyvnykh obriadovykh formul u zistavliuvanykh movakh [Structural-semantic and cognitive-semiotic categorization of situational-verbal ritual request formulas in contrasted languages]. *Naukovyi chasopys NPU im. M.P. Drahomanova : Serii «Suchasni tendentsii rozvytku mov» – Scientific Journal of NPU named after M.P. Dragomanov: Series «Contemporary Trends in Language Development»*, Series 9, Vol. 1, 50–54 [in Ukrainian].
7. Pervanchuk, T.B. (2021). Audiovizualnyi pereklad: osnovni vydy i osoblyvosti [Audiovisual Translation: Main Types and Features]. *Vcheni Zapysky Tavriiskoho natsionalnoho universytetu imeni V. I. Vernadskoho. Serii «Filolohiia. Zhurnalistyka» – Scientific Notes of V.I. Vernadsky Taurida National University. Series «Philology. Journalism»*, Vol. 32, 4, 121–126 [in Ukrainian].
8. Skira, H. (2008). Folklorizmy yak problema perekladu (na materiali anhlo-movnykh perekladiv Frankovykh kazok) [Folklorisms as a Translation Problem (Based on English Translations of Franko's Fairy Tales)]. *Ukrainske literaturoznavstvo – Ukrainian Literary Studies*, 70, 238–244 [in Ukrainian].
9. Talko, S.V. (2009). Linhvoaksiolohichna semantyka antropotsentrychnykh metafor ta porivnian v ukrainskii i anhliiskii movakh [Linguoaxiological Semantics of Anthropocentric Metaphors and Comparisons in Ukrainian and English Languages]. *Candidate's thesis*. Kyiv: KNU named after M.P. Dragomanov [in Ukrainian].
10. Chernova, Yu.V., Aliieva, F.S. kyzy (2022). Osoblyvosti perekladu metafor (na prykladi ukrainskykh perekladiv romaniv Ahaty Kristi) [Features of Metaphor Translation (Based on Ukrainian Translations of Agatha Christie's Novels)]. *Vcheni Zapysky Tavriiskoho natsionalnoho universytetu imeni V. I. Vernadskoho. Serii «Filolohiia. Zhurnalistyka» – Scientific Notes of V.I. Vernadsky Taurida National University. Series «Philology. Journalism»*, Vol. 33 (72), 1, Part 2, 125–129 [in Ukrainian].